

LODICĚKA

Číslo: 5-2018

MILÍ ČTENÁŘI

Před pár lety jsem měl možnost navštívit centrálu Linky bezpečí. Od pracovníků centrály jsem se dozvěděl, že nejvíce dětských telefonátů bývá koncem června. Důvod je jasný - strach z reakce rodičů na špatné známky na vysvědčení. Děti jsou bezradné, mají obavy se špatným vysvědčením jít domů. Přitom takovým situacím se dá předejít.

Také nám dospělákům se občas něco nepovede. Je však potřeba se zamyslet nad tím, proč se nám to nepovedlo, zda jsme pro to udělali opravdu všechno, a hlavně - jak s neúspěchem budeme pracovat dál. Proto je dobré už v předstihu připravit rodiče na to, že se nám pololetí prostě nevyvedlo, a co uděláme, aby to v tom dalším bylo lepší. Věta „budu se učit“ nestačí, je potřeba se zamyslet nad tím, jak to udělám.

V každém případě, celá naše redakce přeje vám dětem i dospělým krásné prázdniny plné sluníčka, pohody, skvělých zážitků - a hlavně odpočinku.

Děkujeme vám všem za přízeň a spolupráci, moc si toho vážíme. No a po prázdninách zase na shledanou.

JAK JSEM ZAČÍNAL S BASKETBALEM

A tak jsem v sedmé třídě začal s basketbalem. Trénovalo se dvakrát týdně na jedné chomutovské základní škole a podmínky byly opravdu příšerné. K dispozici jsme měli poloviční tělocvičnu s jedním košem, kde se nedalo pořádně běhat. Po hodině a půl jsme se přesunuli do velké tělocvičny se dvěma koši, kde jsme mohli hrát.

Kluci mě přijali velmi hezky. Hned jsem dostal přezdívku „Lisman“, která mě provázela celou kariérou. Zpočátku mi ale basket vůbec nešel, proto mě trenéři nebrali na zápasy venku. Dost mi to bylo líto, o to více jsem na sobě makal. Po dvou měsících jsem se konečně dočkal. Dostal jsem svůj první dres s číslem 15 a jelo se do Teplic.

Zápas byl pro nás utrpením, vůbec jsme se nechtěli. Hned od začátku jsme dostávali jeden koš za druhým a skóre v náš neprospěch rychle narůstalo. Zahrál jsem si na pár minut ve druhém poločase a byl to děs. Snadno jsem přicházel o míč, kazil jsem přihrávky, prostě nervozita z premiéry. Zápas jsme nakonec prohráli 41 : 13.

Druhý den jsme cestovali do Ústí nad Labem. Bylo to ještě horší. Za Ústí hráli kluci, kteří byli o hlavu, dvě vyšší. Od začátku bylo jasné, že schytáme ohromný debakl. V poločase jsme prohrávali 47 : 0!

Trenér mě na hřiště poslal na začátku druhého poločasu. Úvodní rozskok ústecký hráč nepochopitelně zkazil, míč se dostal ke mně a já s ním upaloval na koš. K mému údivu jsem zjistil, že mám volnou cestu, najednou jsem byl pod košem. Vystřelil jsem a spadlo to tam. Z naší lavičky se ozval ohromný jásot, jako kdybychom vyhrávali, a já měl nádherný pocit. Zápas jsme nakonec prohráli 92 : 8, ale já jsem byl šťastím bez sebe, protože jsem za Chomutov dal svůj první koš.....

....pokračování příště.

-ali

Zajímá vás, kam jeli ostatní na ŠVP? Vodák, nebo na turistický kurz? Tady se to dozvíte.

8.C a 9.A se zúčastnili vodáckého kurzu. Vlakem jsme dojeli do Lokte a šli jsme na prohlídku hradu Loket, poté jsme se ve městě najedli.

Z města jsme šli do loděnice a jeli do Svatošských skal, kde jsme postavili stany a šli do řeky. Poté jsme šli sbírat dříví na táborák. Hráli jsme různé hry, skákali na trampolíně a společně jsme zpívali večer u táboráku. Ráno jsme vstali odešli jsme na snídani a po snídani šli uklízet stany. Když bylo vše uklizeno, hráli jsme ještě chvíli hry. Okolo 10:15 jsme nasedli do lodí a jeli jsme do Karlových Varů. Na Ohři jsme udělali soulodí a zpívali jsme si. V Karlových Varech jsme odevzdali lodě a šli na oběd. Z města a kolonády jsme šli na vlak a jeli domů.

-8.C

7.B byla na ŠVP s 8.A. Měli jsme se velmi super. Vychovatelé byli milí, zábavní a...prostě byli super. Vařil nám zde Pepíček náš kuchař, který to opravdu uměl. Měli jsme velmi pestrý jídelníček, ale i aktivity. Odpoledne jsme měli program, který nám zařídila přímo firma HAUL a u některých aktivit jsme se i pořádně zapotili. Měli jsme i diskotéky se super laserovou show. Areál byl pěkný, a kdyby vás to zajímalo, který tak RS Máj Plasy. Na závěr jsme měli diskotéku s ohňostrojem, který byl velmi super.

Příští rok bychom tam chtěli znovu.

-7.B

8.B se zúčastnila turistického kurzu. Padla půl 9. ranní a už jsme se scházeli u autobusu.

Všichni jsme se těšili. 5 minut před 9 jsme se už loučili s rodiči a nasedli do autobusu. Cesta uběhla celkem rychle a ani ne za 2 hodiny jsme tam už byli. Šli jsme se zabydlet a šlo se na oběd. Po obědě jsme měli odpočinek a hned odpoledne jsme šli na první naší túru. Túra probíhala jen procházkou po okolí. Za celý týden jsme toho prošli celkem dost. Například jsme vylezli na Zlatý vrch, Studenec a někteří Spravedlnost, ale také jsme viděli vápencové varhany a několik odvážných turistů i takovou malou českou Eiffelovu věž. Měli jsme krásné počasí a navštívili jsme města Chřibská a Doubice. Společně jsme nachodili 100km, což byl myslím cíl každého na turistickém kurzu.

-8.B

Dne 2.6. jsme dorazili do areálu RS Babočka na turistický kurz. Byli jsme na Chřibském vrchu, Zlatém vrchu, české Eiffelové věži, u vodopádů, Doubicích v infocentru a ve Chřibské na náměstí. V Doubicích jsme viděli vyřezávané sochy ze dřeva. Chodili jsme i na dobrovolné procházky. Ti, kteří šli poslední dobrovolnou procházkou, ušli 100 km. Někteří ji nešli, a tak nedosáhli 100km. Ovšem ne pořád jsme chodili. Stříleli jsme ze vzduchovky a z luku. Někdy jsme měli i volné dopoledne. Dokonce i pan učitel Čermák stihl nasbírat 4 klíšťata. Jedné spolužačce se propadla i bota do bahna. Paní učitelka Honsová měla nejlépe uklizenou chatku. Byla zde sranda. Dne 8.6. jsme se vrátili k naší milované škole.

-6.B

Soutěž

Tentokrát v naší soutěži opustíme zajímavé místa v okolí a podíváme se k nám do školy. V našich řadách jsou kluci a holky, kteří si umí v kritických okamžicích poradit a něco vymyslet. To byl případ jednoho tehdejšího osmáka, který si doma zapomněl pomůcku na hodinu matematiky, a tak si prostě poradil. Poznáte, o jaký předmět na fotografii jde? Trošku vám, jako obvykle, pomůžeme nápovědou:

- a) odpichovadlo
- b) měřidlo vzdáleností bodů na úsečce
- c) kružítko.

Pokud znáte správnou odpověď, doručte nám ji nejpozději do **27. června**. Odpovědi noste nám, v žádném případě do ředitelny. Tři správné odpovědi opět odměníme malou sladkostí.

-ali

Učitelé o škole...

Pan učitel Dvořák

Co se vám tady líbí? -Líbí se mi chování většiny žáků.
Co byste zde změnil? -Kdybych mohl, změním toalety.
Jak dlouho zde učíte? -Učím zde 8 let.

Paní učitelka Jiráčková

Co se Vám tady líbí? -Líbí se mi 8.B, jsou tady hodní žáci, výzdoba a okolí.
Co byste zde změnila? -Místo bazénu bych vybudovala další tělocvičnu a místo školní zahrady nějaké atletické hřiště.
Jak dlouho zde učíte? -Učím zde 20 let.

Paní učitelka Fricová

Co se vám tady líbí? -Spousta věcí
Co byste zde změnila? -Určité drobnosti, např. nějaké lavičky, ale jinak nic.
Jak dlouho zde učíte? -22 let.

-BB

NAŠE ANKETA.

Za několik málo dnů se s naší školou rozloučí devátáci. V našem stánku vědy strávili jistě pěkné i horší chvíle. Položili jsme jim tedy otázku: „S jakými pocity budete opouštět naši školu?“ Z jejich odpovědí vybíráme ty nejzajímavější.

- na chození do TESCO v době polední přestávky.

Tomáš Černý

- konečně se zbavím šaten a bazénu.

Tereza Hájková

- nejvíc si stejně budu pamatovat hlášky učitelů.

Hanka Štarmanová

- budu vzpomínat na srandy ve škole, i na to, jak v 15ti letech jsme museli mít úkolníčky.

Martin Bušina

- škola nás skvěle připravila na přijímací pohovory.

Tereza Hošková

- nejvíc mi bude chybět „přátelské domlouvání“ pana učitele Lisého.

Vlád'a Čimpera

- budu brečet, budu vzpomínat.

Majkl Rameš

- budou mi chybět hlášky některých kluků ze třídy, scénky na besídkách. Užilo se hodně legrace.

Míša Horská

- od sedmé třídy se těším, až tuhle školu opustím. Jenže najednou se všechno otočilo a já bych tu nejraději zůstala. V posledních letech se naše třída sjednotila, máme skvělý kolektiv.

Adéla Jirešová

-ali